

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 30 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH

(Zaak C-146/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Oneerlijke handelspraktijken — Reclame in een gedrukt medium — Weglaten van essentiële informatie — Toegang tot die informatie via de internetsite waar de betrokken producten worden verdeeld — Producten verkocht door de persoon die de advertentie heeft gepubliceerd of door derden)

(2017/C 161/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Verwerende partij: DHL Paket GmbH

Dictum

Artikel 7, lid 4, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat met een reclameadvertentie als in het hoofdgeding, die onder het begrip „uitnodiging tot aankoop” in de zin van die richtlijn valt, aan de in die bepaling voorziene informatieverplichting kan worden voldaan. Het staat aan de verwijzende rechter om, per geval, na te gaan of de beperkingen qua ruimte in de reclametekst rechtvaardigen dat informatie over de leverancier uitsluitend op het onlineverkoopplatform ter beschikking wordt gesteld, en voorts, in voorkomend geval, of de door artikel 7, lid 4, onder b), van die richtlijn vereiste informatie inzake het onlineverkoopplatform eenvoudig en snel wordt meegedeeld.

⁽¹⁾ PB C 243 van 4.7.2016.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 30 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria — Hongarije) — József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Zaak C-315/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Financiering door het Elfpo — Steun voor plattelandontwikkeling — Natura 2000-betalingen — Voordeel voorbehouden aan particulieren — Bosgebied dat deels staatseigendom is)

(2017/C 161/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: József Lingurár

Verwerende partij: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Dictum

Artikel 42, lid 1, eerste zin, van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsonwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsonwikkeling (Elfpo) moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een bosgebied dat voor de Natura 2000-steun in aanmerking komt, deels staatseigendom is en deels eigendom van een particulier is, bij de berekening van de aan die particulier te betalen steun, rekening moet worden gehouden met de verhouding tussen de oppervlakte van het gebied dat staatseigendom is en de oppervlakte van het gebied dat eigendom van die particulier is.

(¹) PB C 296 van 16.8.2016.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatië) — VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Zaak C-335/16) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijn 2008/98/EG — Terugvordering van de kosten van het afvalstoffenbeheer — Beginsel de vervuiler betaalt — Begrip „houders van de afvalstoffen” — Gevraagde prijs voor het afvalstoffenbeheer — Specifieke heffing ter financiering van de kapitaalinvesteringen)

(2017/C 161/06)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Općinski sud u Velikoj Gorici

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VG Čistoća d.o.o.

Verwerende partijen: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Dictum

Artikel 14 en artikel 15, lid 1, van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen, moeten aldus worden uitgelegd dat zij, in de huidige stand van het Unierecht, niet in de weg staan aan een nationale regeling als in het hoofdgeding, die voor de financiering van een dienst voor het beheer en de verwijdering van stedelijk afval voorziet in een prijs berekend op basis van een raming van het door de gebruikers van die dienst geproduceerde volume afvalstoffen, en niet op basis van de hoeveelheid afvalstoffen die deze gebruikers daadwerkelijk hebben geproduceerd en afgegeven voor inzameling, alsook in de betaling door de gebruikers, als houders van de afvalstoffen, van een bijkomende heffing ter financiering van de nodige kapitaalinvesteringen voor de verwerking van het afval, met inbegrip van zijn recycling. Het staat evenwel aan de verwijzende rechter om aan de hand van de hem verstrekte gegevens, feitelijk en rechtens, na te gaan of dit niet tot gevolg heeft dat bepaalde „houders” kosten dienen te dragen die kennelijk onevenredig zijn aan het volume of de aard van de afvalstoffen die zij kunnen produceren. Daartoe kan de nationale rechter met name rekening houden met criteria die verband houden met het soort onroerende goederen dat de gebruikers gebruiken, de oppervlakte en de bestemming van die goederen, de productiecapaciteit van de „houders”, het volume van de aan de gebruikers ter beschikking gestelde containers en het aantal keren dat die containers worden leeggemaakt, aangezien die parameters het bedrag van de kosten voor het beheer van de afvalstoffen direct kunnen beïnvloeden.

(¹) PB C 296 van 16.8.2016.